

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdeben.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Czár atyus nem megy Párisba.

*Mintha otthon nagyon éresnék
 A saját császáruk híjját,
 Olyan esengve várták egyre
 A musska csárt a francsiák.*

*Készültek a fogadására
 Nagy szeretettel hetekig,
 Csak czár atyus jöjjön, a többi
 Császárt inkább elengedik.*

*Csak jöjjön a hü szövetséges,
 Csak e hir ne legyen hasug!
 Hiss a reváns gondolatában
 Czár atyus az ő támassuk.*

*És ime, megesik rajtuk még,
 — Megdöbben rajt' a frank kebel —
 A czár atyus helyett Párisba
 Majd a német császár megy el.*

*Ason német császár utóda,
 Aki okosta volt Sedánt,
 És est a császárt kell fogadni
 Szeretettel és — elegánt.*

*Vilmosnak jut, amit a csárnak
 Szántak: a diss, a pompa, fény,
 Mert egyformán ünnepli Páris,
 Ha szeret valakit, ha fél.*

*De sopánkodnak persze rajta
 Kegyetlenül az emberek,
 Hogy czár atyus mért nem Párisba,
 Mért éppen most a Krimbe megy.*

Garantirozott hírek.

(?) **Zajos nászéjszaka.** Pacak cseh képviselő nászéjszakáját a reichsrathban töltötte, hol elvtársai-val együtt ütötte a kis gyerek dobát és fujta a baba sipot. Egy napos felesége, ki a karzatról élvezte a nászéjszaka e zajos gyöngyöreit a sok gyerekjáték látára sóhajtván mondá: Ha a nászéjszakák így folytatód-nak, akkor bajosan lesz szükségem gyerek játéokra.

(δ) **Szenzációs merényletre** készülnek: *Szombathy János, Szini Péter és Tóth László, Aczél Géza* főmérnök ellen. Egy viharos éjjel megfogják támadni s dinamittal a levegőbe röpítik. A rettenetes terv oka a készülő vízvezeték immár biztos megvalósulása.

(+) **Rendjeladományozás.** Ámor Ö Felsőge Hymen személye körüli miniszterének előterjesztésére *Dr. Hegedüs Jenő* urnak a Hajnal-Csillagot, a házasság keresztjével díjmentesen adományozta.

(×) **Baleset.** Tegnap este 9 és 10 óra között egy elegánsan öltözött uri ember a főtéri korzón hirtelen elájult. A rendőrök beszállították a kórházba. Em-lített ur előzőleg két órán át sétált *Dr. Márton* Imrével és hallgatta szójátékait.

(()) **Than Gyula** saját külön regény gyárosunk ismét fenyegeti olvasó közönségét. A jövő hónaptól kezdve új regény közlésébe fog. Olvasói ezt tudomásul vették, csak azt kötötték ki, hogy a hős ne legyen ismét két hónapig a bányában, mint a „*Radványi tündér*” szerencsétlen főalakja *Homor* ur, mert a Homokkert és Töczös kert lakóinak szeméből már akkor kiapadt minden könny. Ha a hős ismét ilyen szomorú helyre jut, az előfizetők helyett most már a szerzőnek kell majd sírni a hős szomorú sorsa felett.

(*) **A párbaj codex módosítása.** A mióta a kereszt-ügyből támadt párbajokban a kazár ellenfelek csinálnak kereszt-vágásokat a néppárti ifjonzatokon és az ügyetlenség *czimerét* hasogatják ki bőrükön a rágalmazó nyelv használatában ügyes, de a kard forgatásában ügyetlen ifjak mozgalmat indítottak arra, hogy a párbaj codexben a *párbajképtelenség* főtételéi közé az *ügyes vivás és bátor kiállítás* is felvétesse. A kereszt felállításáért, a zsidók 2000 év óta szenvednek, most meg a kereszt lerombolását is rájuk akarják fogni, pedig ebben ép olyan ártatlanok, mint amabban, mert a keresztrefeszítést a rómaiak, a kereszt-sértést pedig a *Molnár* apát gyermekei követték el.

(!) **A rabsegélyző egyesület** lelkes megalapítója *Csiky Lajos* nemes munkát végez. Enyhíti a betörők és rablók szenvedéseit, a kiket a törvény rideg paragrafusa arra ítél, hogy magánosan költsek el déli két tálat ételöket és esti vacsorájokut. A derék *Csiky* addig fáradozott, míg kieszközölte, hogy a rabok június, július és augusztus hónapokban egy kis szórakozásban részesüljenek. Érintkezésbe lépett *Angelotti* orfeum direktorral, kitől a debreczeni fogház tagjai részére kedvezményes árú orfeumi jegyeket nyert. A rabok tehát az egész nyáron orfeumba járnak, még pedig felváltva. Hétfőn a gyilkosok, kedden a rablók, szerdán a betörők, csütörtökön a sikkasztók, pénteken az orgazdák. Szombaton és vasárnap közös összejövetel lesz, a melyen a fogház tagjai a látottakat és hallottakat beszélnek meg. *Csiky* Lajost e humánus tény alkalmából az illavai, szamosújvári, szegedi és váci börtönök belpárti tagjai táviratilag üdvözölték.

Tuzok Mihály

— debreczeni hejjes pógár. —

Szent-György napkor új majorost fogadtam az on-dódi tanyámra Téglásrúl. Jó-ralavó, dógos ember, meg oszt szemreva'ó menyecske a felesége is. Azt mondja, hogy nem szeret faluba lakni, mer ott niha-niha katonák is járnak, oszt be-kovártélozzák a nipekhe. Tégláson neki magának is van néhány hód földje, de azt inkább kiadta árendába, oszt ü maga kijött szógálni a tanyára.

Igy beszilte el osztán, Márton majoros, a mint itt elmondom.

Szántogatok a kis kaszállóba, szántogatok, hát eczezer csak jön nagy lilekszakadva a Miska gyerek a falubul.

— Mi ujság Miska?

— Egyéb nincs, mint hogy megjöttek a huszárok. Péter bátyámhoz is kovártéloztak egy káplárt.

Tyüh, az áldóját, ez nagy eset, gondoltam magamba, oszt azon módon befogtam, aztán meg sem állottam hazáig.

Mikorra beírtem, a huszárokat mán megint össze-torombitálták a masirozásra, nem tanáltam odahaza mást, mint az asszonyt. Az meg a kis patkán ült, oszt sirdogált nagy keservesen.

— Mi baj Julis?

— Jaj ne is kérdezze kelmed! Nem merem én megmondani!

— Nem-e? Dehogyan nem, tüstént megmondd, ha ides az üted!

— Hát tuggygya kelmed, nálunk is vót egy huszár, osztán . . . jajaj . . . nem merem megmondani!

— Beszlj az argyélusodat!

— Jajajaj! Hát a huszár begyütt a szobába. Én itt ültém a patkán, ü meg . . . nem merem tovább mondani.

— Mondom, hogy beszlj, mer mingyán kitaposom a béledet!

— Hát a huszár oda jött hozzám, osztán . . . brihuhu . . . nem merem megmondani! Mán erre osztán haragba jöttem, kezdtem előhuzni a ruhaszárító kötelet.

— De aki adta lelke az öreg apád üdvinek, itt hallsz meg, ha nem beszilsz!

— Hát oda jött, osztán . . . osztán megésókolt, osztán . . . nem merem megmondani.

— Szölj, mer tüstint agyon váglak! **Acsarkodtam** rá nagy mirgesen

Julis erre odahajolt a fülemhez; az orezája ojan piros vót, mint a róza, a szemeibül meg csak úgy dült a könnyü, oszt sugott valamit, a mit borzasztóan filte elmondani, mer mire elmonta, egisz elsápadt az ábrázattya.

Mikor kisen vót a gyónással, félig ajultan dült a kemenczéhe, én meg megkönnyebbülve lilekzettem fel:

— Csak ennyi az egész? Én azt gondoltam, hogy a káplár megitta a kisüstön fött pájinkamat.

A bohéme államfogy.

A debreczeni lapok is közölték, hogy *Szathmári Zoltán* Debreczenből Aradra származott hírlapíró, a napokban kezdte meg a magy. kir. curia által a vég-érvényesen szentesített hat heti államfogház büntetésének a leülését.

A tegnapi postával czimünkre érkezett s alább teljes szövegében közölt levél bizonyítja, hogy a bohéme vér nem tagadja meg magát még a dutyiban sem.

Ime a levél:

SZATHMÁRY ZOLTÁN

államfogy.

T. cz.

Ismerőseimet, barátaimat, felpereseimet és hitelezőimet ez uton is értesitem, hogy az igazságszolgáltatás rendelkezéséhez képest lakásomat hat heti időtartamra az aradi kir. fogházba helyeztem át. Csöndes részvét, sommás keresetek és levelek ide czimzendők. Mikor új lakásomba ezennel szívesen meghívom fent már elsoroltakat, egyben tudatom, hogy szivar- és dohány-félékkel kiki tartozik magát ellátni.

Arad, 1900. június 6.

Szeretet-teljes tisztelettel

*Szathmáry Zoltán,
alperes és államfogy.*

Ezen körlevél kinyomatásával a Szatyi felpereseinek száma egygyel szaporodott.

Az anyós és a rák.

Uri ember vagyok,
Nem ugrom én árkot,
Szeretem a halat
S legfőkép — a rákot.

Itt járt az anyósom.
Hozott diót — mákot,
S hogy jó kedve legyen:
Vettem neki rákot.

Mivel az anyósom,
Rákot sohse látott:
Pénzpocsékolásért
Kétszer pofon vágott!

S mivel feleségem
Szintén nyakon vágott:
Azóta nem eszem
Sem halat, sem rákot.

Vendéglőben.

Muki megjelenik a vendégasztalnál.

Első vendég: Muki hozzá! nekem egy kis üveg egrit.

Muki: Geniss kérem.

Második vendég: Nekem egy kis budait.

Muki: Geniss kérem.

Harmadik vendég: Nekem meg egy kis szegszárdit.

Muki. Geniss kérem.

Muki a söntésnél: Három kis üveg veres!

Gólya Frigyes

az alapvizsgáról.

Azt kérdezte tőlem a perrendtartás professzora a minap, hogy öreg jogász létemre miért nem teszem már le az első alapvizsgát?

Miért válaszoltam én — mert nyáron nem lehet tanulni — nagy a meleg!

— Hiszen át élt már Gólya úr mint jogász egy pár őszt és tavaszt is!

— Hja kérem, ha én kalendárium volnék, akkor már szigorlatom is volna, feleltem rá hamarosan!

*

Ugy értem a dolgot ugyan is, hogy mióta jogász vagyok csak azt tudom, hogy elseje is van. Hogy melyik hónapé, az nem érdekel! Három idő-

szakot azonban mégis megkülönböztetek. Januárt, mikor a professzorok tudtomra adják, hogy nem írják alá az indexemet, június elejét, mikor másodsor adják ugyanezt értésemre és június végét, mikor már biztos vagyok abban, hogy nem kell előadásra járni És ez a legkellemesebb, mert ilyenkor fő hitelezőm, a szabóm rendesen fürdőzni megy egész családjával. (A nyomorult így tékozolja el a mi véres verejtékkel kicsikart apai forintjainkat.)

*

A mult héten mégis elhatároztam, hogy magánjogból kollokválni fogok. Meg is büntetett érte az Isten. Beülök a terembe s egy pár ismeretlen drukkoló alakkal várom a professzort.

A mint leül a katedrára rögtön engem kérdezett. — Megtudná mondani Gólya ur hányféle szolgálatom van?

Biz én az igazat megvallva nem igen tudtam.

A mellettem ülök meg ugy hadartak minden kérdést, hogy majd megsiketültem. Hej csak mulatságosabb a Hungáriában kaláberezni, gondoltam magamban, mikor vége volt a vizsgának.

— Gólya ur bele se nézett a római jogba, szólt kimenve a professzor.

— Hiszen kérem én magánjogból akartam kollokválni!

A professzor ur reám nézett, aztán csak annyit mondott:

— El tetszett téveszteni a tantermet. A másik teremben kollokválnak magánjogból!

— Hát nem én vagyok a föld legpechesebb embere?!

Kö.

Sokféle kő van

„Üsse kő“ is van.

De a legtöbb kő

Ma a botránykő.

Szomjas Péter

városi lendőr.

— Felögyelgő urnak Szomjas Péter 10. sz. lendőr jelenté alássan, bevonult Jám-bor Ferencz nemzeti uram temetisirül, ahova mint disz-örsig vót a test mellé kive-zinyelve — vágom ki kemí-nyen a haptákat.

— Hát meghótt? kérdi a felögyelgő úr gyanus kippel.

— Addig el se temettik, — bököm vissza, mert tut-tam, hogy hunczutkodik velem, oszt meg akar lüni, hiszen ú rendelt ki engem a temetisre, mégis azt kérdi hogy meghótt-i.

— De pap nélkül temettik

el ugy-i?

— Dehogy is pap nélkül, még Dicsőfi tiszteletes ur tartotta a beszidet a test felett, aki igen szip vót.

— Nahát ne feleseljen nekem vissza — mondja mirgesen a felögyelgő ur, hisz az egisz város beszili, hogy pap nélkül temettik el,

— Én meg csak tán ott vótam, oszt láttam mind a két gubómmal, hogy prédikációs temetise vót a nem-zetes urnak.

— De ha mondom, hogy pap nélkül temettik el.

— De bion pappal!

— Hisz a papot nem temettik el vele együgyü, — ordítja röhögve a felögyelgő ur.

— Hát azt ippeg nem — de mán ekkor nagyon vakartam a fülem tövit, mert észrevettem, hogy bár-mint is vigyáztam, mégis meglütt.

Vigyázni is kell a felögyelgő ur minden szavazaty-tyára, mer ugy kiforditytya a beszidet, hogy minditig mást kell érteni, mint amit mond. Nem is hiszem, hogy nem valami razanéros familijából való, azok szoktak így firunczvanczigolni.

Aut oszt leszereltem s elhatároztam, hogy szit-nizek a városba, megvizsgálom a posztokat, hogy méket nem tanáлом a helyin, meg méket a kocsmába, de jól ütött ki a vizsgálat, efeletti örömömbe magam is elmentem a Pukkantóba, mer aszt olvastam a Dongó ulytságba, hogy Bugyi komám odajár, mán peig ahova ú betesz a lábát, ott jóféle italt mirnek, mondok mán csak megkóstolok magam is egy fellitrit belöle, mer hogy a nevem is szomjas, meg magam is szomjas vótam.

Hát a Pukkantó előtt ott ágaskodik a Bugyi lova, ráesmertem a finykiprül, járt a két horpasza, tisztára nem látott négy nap óta se zabot, se szinát, belipek, hát ott a sarok asztal mellett emelkedik irvinyre Bugyi komám a Guruczi sógorral, nimelyik az asztal tetejin, nimelyik meg az asztal alatt vót, oszt hortyogtak ikte-lenül, na ezek hótt riszegek, dehát fráj vagyok most, semmi közöm hozzájuk, bejebb nyitok egy jukkal, ahun meglátom rögvest *Muskotály* Mihály, meg *Zsiros* Bálint pógár uraimékat, virágos jó kedvük vót, maguk mellé ültettek tisztességgel, arrúl beszilgettek, hogy a mult iczaka Párizsba vótak, a világkijállitáson,

oszt aszt tárgyalták, hogy mi minden szipet, gyönyörüt láttak ott.

Mikor az indóházba megirkeztek a párizsi civisek deputácziójával fogatták őket, csakhogy azok nem csiz-mába, ellenzös nadrágba, meg pörge kalapba vótak, hanem czilinyderbe, szalony kabátba, meg panytallóba, ojan szekerre ültetik őket a mék se sinen nem ment, se lü nem vót elibe fogva, oszt mégis ment magátul, valami ördöngös lehetett, lám, hogy mégis csak hanczut a nímét, még ha farancia is.

Megmutatták nekik az Ajffel tornyot, azut meg kivittik őket a gépkijállitásra, de nem vót ott se eke, se csiplógép, hanem mind olyan gyarigépek, egy fa-ranciaiba ótott magyar magyarázta a gépeket — sza-vazta Muskotály uram — oszt aszongya ez a virsli kiszitó gép, megindítja, prüszköl, köpköd a fránya nagy masina, oszt elővezetnek egy eleven szamarat, előlrül beteszik nagy bögisek közt a gépbe, kettőt fordul a kerék, a csü másik vigin, meg szipen feltálatva tányi-ron 200 szip pár virsli jött ki tormával, mikor oszt itthon elmondom az aszongynak — folytatja a szót Muskotály — aszongya, hogy az asszonyi állat még jobb gép ennél is, mert abba meg a virslibül kipzödik számár, oszt a Pista gyerekre mutatott.

Ammég semmi — veszi át a szót Zsiros uram, — én láttam ecczer egy pájinka kiszitó masinát, krump-libül kiszült a szesz, elől lapáttal hányták be a krump-lit a gépbe, a vigin meg csak ugy hullott a sok ri-szeg tót.

Feleszmiltem erre a rimitó hazugságra, ni hát ezek is lüvödözni akarnak engem, mint a felögyelgő ur, felálltam ott hagytam őket, mint Szent Pál az oláhokat, csak nem hagyom magam csuffá tenni pa-rasztul. Aszondom.

Gratis.

Egy kecskeméti tanár egyik művét a következő levélke kíséretében küldözgeti szét:

Igen tisztelt Uram!

E kis, gyakorlati értékű munkát tisztelettel küldöm czimére. Ha érdemesnek tartja, sziveskedjék nevemre elküldeni az árát, ha pedig olyanformán gondolkozik, hogy egy *koronát nem ér meg, tisztelettel kérem, kegyeskedjék gratis meg-tartani.*

Kecskemét, 1900. április hó.

Szerző.

Az önismeret ezen kiváló tulajdonságát az összes bel- és külföldi szerzők figyelmébe ajánljuk.

Kinrimek.

Legjobb ital a pilseni *ászkok*
Mégis nagy baj ha az ember *rászkok*
Én is tőle majd a falra *mászkok*
Isten veled jó pilseni *ászkok*.

Blattozásban nagyon jók az *ászkok*
Elmaradnak ilyenkor a *pászkok*,
Ez is nagy baj ha az ember *rászkok*
Ég veletek jó kalabriászkok.

Brachkrogen Dávid.

— Ha én théged lát-lak, aztat gandalak, hodj látok edj egész hajtvádászat.

— Hod-hod?

— A te neved Hirsch, lokol o Vár otzában, oz ábrázatod olejan, mint edj rókáé, piszkos vadj mint edj vod disznó, magad pedig vadj edj nagy kótya.

Bráchkrogen a khonopén ölö vendégéhez:

— Holjo moga Rachmones! ün edj hét óta öli a nyakonkon és kipoztitjő oz egész spájzonkat. oztot khivánom, hodj o hojnoli

kokosszóval hodjon el a házamt.

— Mit magának von még edj khokas? Akkor maradak!

A the képviselüségednek ledjen akhadálya az *összeférhetetlenség* — az anjósoddal.

Ogy szeressen oz isten, omint o debreczeni czivis oraságok szeretik a pótaóth!

Rándóljal ki nemzetküzi tanolmányozás végett Pharisba, de *jalog*.

Egy szép asszony mondásai.

Sok embert boldoggá tesz a mások boldogtalansága.

Némely ember számárnak nevezi a — *barátját*.

A nők a fennálló rendszer hivei.

Sok primadonnának hájlékonyabb a dereka, mint a hangja.

A szép asszony olyan, mint a szivar: addig élvezetes, míg az ember az ajkán tartja.

Izlés dolga.

Anya (leányához): Melyik tortát szereted legjobban?

Lánya: A dobost . . .

Szakácsné: Má kiasszony akkor nincs jó gusz-tusa, mert a trombitás sokkal külömb gyerek!

Vallomás.

Völegény: Sohasem vennék el olyan lányt a ki zongorázik.

Menyasszony: Hiszen az én papámat is ráakarta birni, hogy vegyen egy zongorát.

Völegény: Hja akkor egy zongoragyár utazója voltam,

Debreczeni echo.

Dalmy Laczi. Mért ment el a hajam? Ki az oka ennek? Elöttem ez mindég megfejthetlen *talány*.

[A visszhang: *Alány!*]

Tóth Kálmán. Talentum dolgában olyan ritka vagyok, mint a fehér *holló*.

[A visszhang: *Olló!*]

Francsics Vincze. Van már jó szivar is, a melyben én teljes gyönyöröm találok.

(A visszhang: *Álom.*)

Találó felelet.

Termény kereskedő (Egy kollégája kis fiához): Hát fiacsám, ha a papád kölcsön vesz 1000 frtot, azzal az ígérettel, hogy évi 250 frtos részletekben fogja visszafizetni, mennyivel tartozik még három év múlva?

— Ezer forinttal.

— Ugyan gondolkozzál csak! Hiszen te nem tudsz számolni.

— Az meglehet, de — ismerem a papámat . . .

Vékony Dénes

másod osztályu irnok tünődései.

A magam sorja is száanalomra méltó, de azért mégis sajnálom a törvényszéki kollegákat, mert a miniszter azt a rendeletet küldte nekik fizetésjavítás iránti kérelmükre, hogy „Uraim!” Csak huszra lehet passolni; a nyeres csak a 21-nél kezdődik minden oldalért 10 fillérjével. Mondja aztán még valaki, hogy nincs jóakarát a díjnokok iránt.

Hogy a menybeli fölség adományozzon azoknak a jóakaróknak hasonló kitüntetést, akik ezt kisütötték sok sampányer mellett.

Némelyik hivatalfőnök, — ha a mi munkásságunk arán felsőbb kitüntetésben részesül — el nem mulasztaná örömeiben, hogy az alantos közegeinek is ne kedveskedjék, egy pár órai hivatalos idő meghosszabbítással.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Kedden reggel, mer mir azir, hogy vásáros nap vót, sok idegen külfödi jött ment a piaczon: ott ögyelgek köszöntök, a fene vigyázott rá, hogy mék mijen szörü, mer isz ugy is tudom, hogy ki Piresrül, ki Szoboszlórol, ki meg Kabárol kukkantott be, ahun a kutya a gerágygyán könyököl, oszt egye ki a fene, egyik csak ojan vastagfülü falusi pugries, mint a másik, hát mit nizek rajta. Igen de ecczer mégis csak níztem, mer mir azir, hogy egy egy paraszt czifrább vót mint a többi; a kezibe rézfokos, a vállán mente, a kalapja mellett árvajánhaj, a csizmáján sarkantyú, aut nemzeti szín pántlika átalvetve a mejjin. Megállók, nizek rá, ammeg én rám. Ecczer oszt megszóllal aszongya hogy: „Szerbucz jamikucz, beg rígen nem láttalak.” Nyuttya az első lábát, aut megölel. Ammán igaz tesvir, mondok, rigeckén lehetett, mer én még sose láttalak.

Dehogy nem aszongya, az ányod jányának a lakodalmába tanálkosztunk utójjára.

Püff neki, ányom sines, szavazok vissza röhejjel.

Nem tesz semmit, aszongya, hát akkor itt ott, amott, domb ódalba, vógybe, pinczébe, palláson, elíg a hozzá, hogy tanálkosztunk; nem emlíkszel mán rám, hisz én vagyok *Hazafy Veray János* hazánk koszorú vándor lantossa, e meg itt mellettem *Tornyai János* költő Szoboszlórol.

Tornyai kötő urat mán láttam Szoboszlón ecczer, mondok, a Kősi partján kuczorgott a nád köszt, nem tom, kötött-i akkor?

Hallatlanná tettik, oszt arra fordították a dógot, hogy mennyünk a lakásomra.

Szót fogattam nekik, mer huztak. Két ódalt csimpajkóztak a karomba, ugy mentem köszöntök. Otthon a vót az első dógok, hogy elkezték verset szavazni a borrol, akkítul oszt úgy megszomjuhosztam, hogy Mis-

kát átal pattantottam a töknyaku zsidóho ekkis bor eránt.

Hozott, iszkuráltunk. Na de még akkor kesztek csak osztán szavazni czudarul, rőf számra huszták ki a kötemint a csizmaszárbul, ujjas bélisibül, meg a fene tunná hunnan, hunnan nem. Vót azoknál annyi, hogy a debreczeni sajtos kofák egisz esztendőre megírte vóna vélle.

Aut mikor ebbe belefárattak, aszonták, hogy mos meg mán ujat kötenek. Tüstint neki is fogtak irni, oszt biztattak engem, hogy köcsesek.

Na mondok egye ki a fene, hát még ijét se próbáltam többet, de mán csak nem türom, hogy kiesufojjanak. Neki gyürkődtem, tetésen vót bennem a lelkesedís, mer mir azir, hogy a sok szíp verstül mán ándungot kaptam, meg oszt két litri becsorgott. Kírtem Miskátul pennát, aval elkezttem vóna irni, de akkor jutott eszembe, hogy nem tom, hocsesináják a betüt? Mondok oszt Miskának: gyere mán te együtt köcsesük a verset, én diktálom, te meg irjad; irta. Aszondom hogy:

Az iletem sorjárul való inek.

Kukorikoja fijastül ifju Bugyi Sándor.

Negyvenkilenczbe jöttem ez világra,
Ki is tátottam a számat jó tágra,
Ugy ordítottam az czifra pójába,
Hogy maj kiszaladt az házbül a bába.

Ides anyám is meghökkent a vaczkonn
Asse tutta, firfiu-i vagy asszony.
De osztán a jelen való litelem-
Bül, hogy asszony, megtudni vót kitelen.

Aszongya oszt ides apámuramnak,
Nizze mán kend, mi baja az fijúnak.
Van-i foga, mer mir azir hogy akkor
Asztat sose vásojja el a vaczkor.

Ides apám bele nize a számba . . .
S — fogajím vót! Azonnal vette számba.
Nígy agyaram nőtt még a más világon,
Kikkel jelenleg is a bagót rágom.

Tátos leszek, aszonta a bábasszony.
„Komám, ennek uri páját válasszon
— Így folytatta — „mer mán is kihalada
Alól, fejjül az bölcsesség agyara.”

Én azomban ordítottam keminyen,
Ugy, hogy vígre beledagatt az inyem.
Ides apám aut oszt kifundálta:
Mivel legyik elhallgattatásomra.

Hátra nyomta a báránbür süveget
S elővette a pájinkás üveget.
Tötött belém egy fél kávé kanállal,
Akkit én oszt le is nyeltem a nyállal.

NYÁRI RUHÁK TISZTÍTÁSA

leggyorsabban és legkifogástalanabban

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik
Debreczen, Széchenyi-utca 42. sz.

Ides anyám megijett meg a bába,
De az apám mán nevetett magába,
Mir azir, mer meglátta, hogy nyakalom,
Elmult tülle a bögisi alkalom.

Nem is rittam tovább, csak ipp csámcsogtam,
Apám ezt is megértette legottan.
Bal kipibül kivett egy jó csipetet
S belöle ekkicsit a fogamra tett.

No e meg mán kegyetlenül jól esett,
Ugy, hogy meg se kívántam oszt a csecset.
Elaluttam tülle mikint az bunda
Csak ugy izzatt az fejemnek az búbjá.

Mikor idájig irtem a kötösbé, mán akkor tisztára
kötlnök éreztem magam; még vakaródtam is. Mondok
oszt Miskának: elig is vóna tan mára ennyi
héééé! . . . Olvasd el csak, akkit eddig leirtál. Elszavazta,
de beg micsoda szíp vót, csak ugy potyogott tülle
az könyveim. Még a két kötő czimborám is meghök-
kent tülle, ugy a szívéhe szóllott.

Na mondok oszt, ne köcsesünk ma többet, leg-
fejjebb a kocsmába, menyünk átal a Pukkantóba, mer
mamma ott sok czimborájim van.

Átal mentünk. Hát csak hajjuk még kivürül, hogy
micsoda kegyetlen rimitő nagy lármával vannak. Be-
nyitunk, hát maj bedugul a fülünk, ugy orditnak ki
vikonyon, ki vastagon. Kérdem oszt a pohos Csokántul
hogy mire viljem oszt a sort? Aszongya, ük most
osztrák pallamentet jácczanak, mink is riszt vehetünk
benne, ha tecczik. Nem bánom mondok. Akkor oszt
aszongya Csokány orditva, hogy az előirtekezletnek
vige — ezennel megnyitom a gyülist, avval egy jó
göresös tögyfafával, aki maga szopta az annyát, ugy
fültvön vágta a szopornyikás Gyikót, hogy ü kelme
estibe hármónkat is lesodort a lóczárul. Erre oszt
kegyetlen szípen mekkezdődött az egisz pallament.

A felszemü Gyökös kihuzott a lajbi-zsebbül egy
bikanyúzót, oszt a pisze Galgóczinak a fülébül leka-
nyaritott egy karét. Nizte ekkicsinynyég a kezibe, mán
asz hittem, hogy megeszi, de oszt hogy nem vot meg-
perzselve, meg retkes is vót, hát ellökte. A fère nyaku
Guruczi meg a gacsos Vargának a kipire ült, oszt
ekközbe nagy zen szót fejtett ki alhangon. A torzsa
fejü Dübbencs a kehes Harsányit nyaggatta ilink püfö-
lissel. Hogy oszt ön saját magam se unnyam magam,
hát én meg az elnököt, mán hogy a pohos Csokánt
irdekelttem hátürül a csizmám órával. Mikor oszt mán
minnyájan a kocsmá föggyin hencseregtünk, Hazafi
Veray meg Tornyai kötötársajim ráültek a Szopornyikás
Gyikóra, akki még minditig el vót ájulva, oszt ü
rajta irták meg a gyülist le való fojását az újságok
számára.

Lehetett ifél, mire S z o m j a s Péter ennyihán
társajival felozlatta a gyülist, mán hogy kiraktak ben-
nünket az ucczára; onné oszt ki hogy tudott, haza
mászott. Magam is a dunyha alá kerültem valahogy,
oszt elkeztem a köteminyen gondolkozni, de hogy
Miska alutt, hát nem csináltam tovább, ha elaluttam.
Maj fojtatom máskor.

**Női Kabátok, Gallérok, Kalapok,
Gyermek ruhák, Blousok, Nap- és
esőernyők, Nyakkendők legnagyobb
választékban és legolcsóbb szabott árak mellett**

Mi a gőz ?

Tanítónő: Ki mondja meg mi a gőz ?

A növendékek mind hallgatnak.

Tanítónő: No de azt már csak tudhatnák.

Egy növendék: Gőz az, ami gőzölög.

Tanítónő: De hát hányszor kell maguknak vala-
mit elmondani. A gőz nem más, mint mikor a víz-
izzadni kezd.

Jó gyógy mód

B teg: Az istenért doktor ur még megöl a víz-
kurájával.

Orvos: Nem tesz semmit, de aztán annál egész-
ségesebb lesz.

Megszokta.

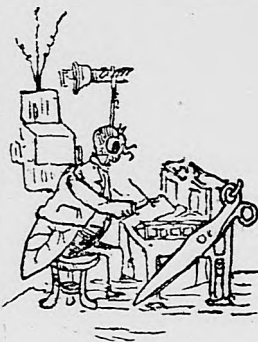
Derék ember az a Kohn Adolf. Mindenkiről csak
jót mond.

— Megszokta.

— Hol ?

— Hiszen kőfaragó és főleg sírfeliratokat farag.

Diri Dongó üzenetei.

F. István. Ne töprengjen Ön
a haza sorsa felett. Bizza azt másra.
Nem közölhető. A „mosolygó hold”
aláírású kéziratban is önre ismer-
tünk. Abban sem találtunk moso-
lyogni valót.

Zugsführer von Szöke. Bevált
Egyiket mai számunkban hozzuk. A
másikat alkalomadtán

Pogár. Abban a rovatban nem
adhatunk teret. Válasszon más alakot.

Isten ostora. Késön érkezett.
Két héttel előbb lett volna aktuális.

P-ó. Sajnos, irását még a
legöregebb szedő sem birta elol-
vasni.

Kiadó és laptulajdonos :

S Z É K E L Y J.

HESZ és TÁRSA fénygirdája.

Van szerencsénk a nagyérdemü közönségnek
b. tudomására hozni; miszerint a főposta mel-
lett levő **LENGYEL LAJOS és NEJE** fénygirdáját
átvettük s azt a **mai kornak megfelelően rendez-
tük be.** Ugyanis készítünk **legfinomabb kivitelben**
bármily nagyságban tartós fényképeket olcsó
árak mellett. Linografia, Platinotipia, ugy szinte
akvarel képeket izléses, művészi kivitelben.

Kérve a nagyérdemü közönség becses pártfogását

HESZ és TÁRSA
Piaez-uteza 34 sz. Főposta mellett.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni róm. kath. egyházközségi bizottmány a Debreczenben — Varga utca és Szent-Anna utca sarkán — **ujjonnan emelendő két emeletes kegyesrendű rendháznak 141.322 korona 88 filléire, Egyszáznegyvenezer háromszázhuszonkét korona 88 fillérré előirányzott összes építési munkák tárgyában** ezennel **nyilvános pályázatot** hirdet, melyre a zárt és lepecsételt ajánlatok legkésőbb **folyó évi június hó 30-án déli 12 óráig** Méltóságos és főtisztelendő Dr. Wolafka Nándor választott püspök urnál Debreczenben benyújtandók.

Távirati és később érkező ajánlatok nem fognak tekintetbe vétetni.

Bánatpénz fejében a fentjelölt határidőre Dr. Wolafka Nándor ur Ó Méltóságánál az ajánlat szerinti építési összeg 5%-a, azaz öt százaléka teendő le, akár készpénzben, akár valamely debreczeni pénzügyintézet betétkönyve alakjában, akár pedig állami letétkre alkalmas óvadékképes értékpapirokban, mely utóbbiak a hivatalosan jegyzett árfolyam mellett, de semmiesetre sem névértékben felül fognak számításba vétetni.

A rendház tervei és költségszámítása a debreczeni róm. katolikus plébániahivatalban megtekinthetők, illetve hat korona lefizetése mellett ugyanott megszereshetők.

A költségszámítás végösszegével szemben *felajánlott engedmény vagy esetleg követelt felülfizetés* az ajánlatban százalékokban fejezendő még pedig számokkal és betűkkel kiírva.

Azon esetre, ha a költségszámításból az ajánlattevő nézete szerint az építés teljes és szakszerű végrehajtásához szükséges egyes munkanemek kimaradtak volna, tartozik az ajánlattevő ezen munkák költségét is ajánlatában kitüntetni; ellenesetben ebbeli esetleges pótkövetelése nem fognak tekintetbe vétetni.

A rendház homlokzata általában a szintén *ujjonnan építendő róm. kath. főgimnázium részére tervezett* és ugyancsak dr. Wolafka Nándor ur Ó méltóságánál megtekinthető *homlokzattal lesz egybehangzóan kiképzendő.*

Az egyházközségi bizottmány azonban fenntartja magának a jogot, hogy a homlokzat egyes részein kisebb módosításokat tegyen és hogy a beérkezett ajánlatok közül *szabadon választhasson.*

Kelt Debreczenben 1900. június hó 9-én tartott egyházközségi bizottmányi ülésből.

A debreczeni róm. kath. egyházközségi bizottmány.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.

Az „Alsó Szabolcsi Tiszai ármentesítő Társulat Igazgatósága“ Debreczen.

265

1900 z.

Árlejtési hirdetmény.

Az Alsó szabolcsi Tiszai ármentesítő Társulat által a Debreczeni Széchényi utca 46. sz. telken emelendő társulati szekház felépítééhez szükséges föld, kőműves, burkolat, elhelyező, kőfaragó, vas, ács, cserépfedő, bádogos, asztalos, lakatos, mázoló, üveges, szobafestő, kárpitos, szobrász, kalyhás, vízvezeték, csatornázás, berendezés elkészítése, illetve szállítására, úgy a telken lévő régi épület bontására a következő feltételek mellett ezennel

nyilvános árlejtés hirdettetik.

1. Az ajánlat az **összes munkákra**, vagy **egyes munkacsoportokra**, vagy egyenként **külön külön** bármely munkára tehető.

2. A készítenő munkákra vonatkozó tervezet és költségvetés pályázók által megtekinthetők, kik ajánlatukat a kitett egységárak alapján az azokra vonatkozó árengedmény avagy felülfizetés mellett százalékban kifejezve, megtehetik.

3. Az egykoronás belyeggy-ellátott és lepecsételt ajánlatok legkésőbb **folyó évi július hó 2-án déli 12 óráig a társulat Igazgatóságához** Debreczen, Széchényi-utca 1. szám nyújtandók be.

4. Később érkező, távirati úton küldött avagy pedig utóajánlatok figyelembe vétele nem fognak.

5. Ajánlattevő vállalkozók tartoznak a szerződési általános feltételek 6 §-ának határozatai szerint az előirányzott összeg 5%-át bánatpénz gyanánt készpénzben vagy óvadékképes papirokban a társulat pénztáránál letenni és az erről szóló nyugtát az ajánlathoz csatolni. A bánatpénz az ajánlathoz is csatolható.

6. Az építési bizottság fentartja magának azt a jogot, hogy az ajánlattevő vállalkozók közül szabadon választ, esetleg az ajánlatok mellőzésevel a munkák biztosítása iránt más úton intézkedik.

7. A munkálatra vonatkozó tervezet általános és részletes feltételek a társulat főmérnökénél tekinthetők meg, ugyanott a hivatalos órák alatt a szükséges felvilágosítások megszereshetők.

8. Az ajánlatnak tartalmazni kell az ajánlattevő abbeli nyilatkozatát, hogy az építési tervek, az előmeret, költségvetést, az általános és részletes feltételeket, a helyi viszonyokat teljesen ösmeri és ennek elismerésül a válati általános és részletes feltételek minden ajánlattevő vállalkozó által előzetesen aláírandók.

9. A beadott ajánlatok a kiküldött építő Bizottság által f. évi július hó 3-án délután 4 órákor fognak a társulat műszaki irodájában nyilvánosan felbontatni.

10. Az ajánlatokról az építkezési Bizottság végérvényesen határoz, az esetleg elfogadott ajánlatok alapján vállalkozókkal a szerződést azonnal megkötö, az el nem fogadott ajánlatok mellett beadott bánatpénzek 14 nap alatt az ajánlattevőknek visszaadandók.

Kelt Debreczen, 1900. évi június hó 11-én

a társulati Igazgatóság.